

ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆԸ

Անգամ մը գողտրիկ փոքր անտառի մը մեջ կ'ապրէր Ֆրետի անունով երջանիկ տերեւ մը:

Ան վառ կանաչ տերեւ մըն էր, որ ուրախ կ'ապրէր բարձրահասակ կաղնիի մը վրայ: Ան մեղմիկ գեփիւմին հետ կ'օրօրուէր արեւուն տաք լոյսին տակ եւ իր ընկերներուն՝ միւս տերեւներուն հետ կը զրուէր:

Աշուն էր: Օրերը կը կարճնային: Ֆրետին նկատեց, որ իր շուրջ տարօրինակ բաներ կը կատարուէին: Իր ընկերներուն ծայրերը սկսած էին վերածուիլ կարմիր, նարնջագոյն եւ ոսկեգոյն փայլուն երանգներու:

Հետաքրքրութիւնը գրգռեց զինք: Ան իր ամենամօտիկ ընկերուհիին՝ Լիւսիին հարցուց, թէ ի՞նչ կը պատահի ծառերուն տերեւներուն:

- Ֆրետի,- ըսաւ Լիւսին ժպտելով,- աշնան եղանակն է, ուստի ժամանակն է, որ փոխենք մեր գոյնը եւ պատրաստուինք նոր արկածախնդրութիւններու:

Ֆրետին ե՛լ յուզուած էր, ե՛լ շուարած: Ան կ'ուզէր կանաչ մնալ եւ այնքան ալ չէր հասկնար, թէ ինչո՞ւ պէտք է անպայման փոխուէր: Բայց Լիւսին հանգստացուց զինք, ըսելով.

- Այս փոփոխութիւնը բնութան ծրագիրէն մաս մըն է, Ֆրետի: Այսպիսով մենք կ'աճինք եւ ճամբայ կը բանանք նոր սկիզբներու համար:

Ֆրետին այդ գաղափարը դժկամութեամբ ընդունեց եւ

օրէ օր հետեւեցաւ իր գոյնին փոփոխութեան:

Օրերը արագ կ'ընթանային: Ֆրետի կը հիանար իր շրջապատին գեղեցկութեամբ: Անտառը կարծէք կրկին կը կենդանանար:

Սակայն օրերու ընթացքին Ֆրետի ուրիշ բան մըն ալ նկատեց: Իր ընկերները սկսան մեկիկ-մեկիկ ծառերէն վար իյնալ եւ գետին սահիլ:

Ան շատ յուզուեցաւ եւ վախցաւ որովհետեւ գիտցաւ թէ իր կարգն ալ շուտով պիտի գար:

Վախն ու մտահոգութիւնը զինք առաջնորդեցին դէպի անտառին կեդրոնը գտնուող իմաստուն ու ծեր ծառի ըով:

Ծեր ծառը կրթութեամբ բացատրեց Ֆրետիին.

- Ֆրետի՛, իյնալը մեր ճամբորդութեան մեկ մասն է: Ընդունե՛ այս փոփոխութիւնը, սիրելի՛ տերեւ:

Ֆրետին տակաւին մտածկոտ էր, բայց որոշեց վստահիլ ծեր ծառին իմաստութեան: Ան աստիճանաբար իր ճիւղէն անջատուեցաւ եւ իջնել դէպի գետին:

Երբ ան կը թռչէր օդին մէջ, նկատեց, թէ ինչպէս քամին կը տանէր զինք, ուղղելով դէպի անտառին յատակը փափուկ եւ յարմարաւետ տեղ մը:

Այնտեղ Ֆրետին միացաւ իր միւս ընկերներուն՝ կազմելով տերեւներէ կազմուած գեղեցիկ գորգ մը: Անոնք ծիծաղեցան, պարեցին եւ իրարու պատմեցին ծառերուն վրայ իրենց անցուցած արկածներուն մասին: Անոնք հասկցան նաեւ, որ իրենց ճանապարհը դեռ չէր աւարտած... պարզապէս այլ տեսակի արկածախնդրութիւն մըն էր որ կ'ապրէին:

Ի վերջոյ գարունը հասաւ: Ծառերէն նոր բողբոջներ պայթեցան: Ֆրետիին ընկերները կրկին սկսան աճիլ վերածուելով թարմ, կանաչ տերեւներու: Բայց Ֆրետին այլեւս այնտեղ չէր: Ան աւարտեց իր ճամբորդութիւնը՝ իր ետին ձգելով սիրոյ եւ կեանքի դասերու ժառանգութիւն մը:

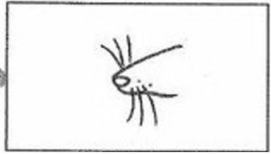
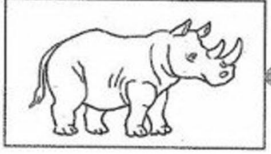
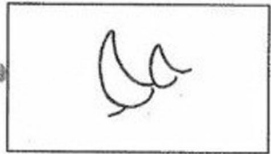
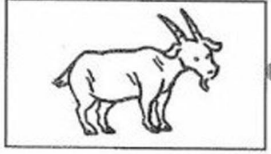
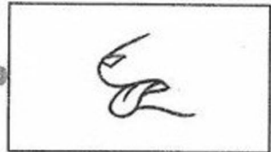
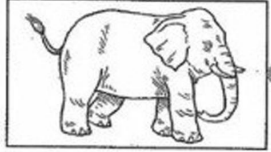
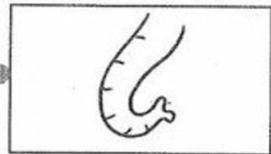
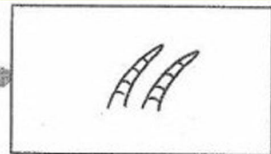
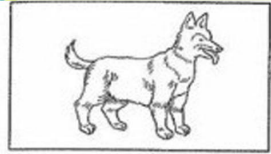
Անտառը կարօտով կը յիշէր Ֆրետին եւ քամին միշտ կը շշնջար իր անունը յիշեցնելով փոքրիկ, խիզախ եւ նոր տերեւներուն փոփոխութիւնները գրկաբաց ընդունող Ֆրետին:

Եւ այսպէս, սիրելի՛ փոքրիկներ, Ֆրետիին պատմութիւնը մեզի կը սորվեցնէ թէ ինչպէ՞ս պէտք է ընդունինք մեր կեանքին փոփոխութիւնները:

Ֆրետիին նման, մենք ալ պէտք է առիթ տանք փոփոխութիւններուն, կատախիկ մեր կեանքի ճանապարհին եւ գտնենք գեղեցկութիւնը իւրաքանչիւր եղանակի մէջ: Ուրեմն, եկե՛ք որչունենք աշնանային եղանակը եւ անոր բոլոր փոփոխութիւնները:

ԹԻՒԸ ՊԱՏՐԱՍՏԵՑ՝ ՄԱՐՄԻՆԻ ԱՇՈՏԵԱՆ-ՇԱՀԻՆԵԱՆ
ՆԱԿԱՐԱՍՈՐԵՑ՝ ՌԱՅՖԻ ԲԵՇՈՇԵԱՆ

Իրաբանչիր անասուն միացո՛ւր իր մարմնի անդամին:

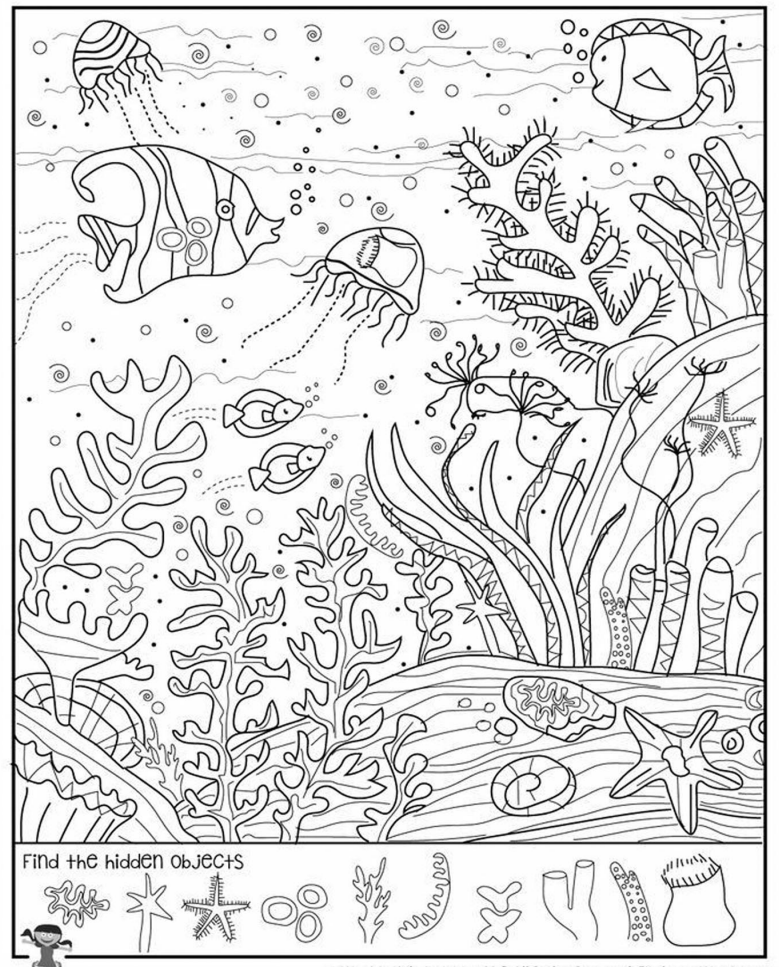
Նախասիրած գոյներով գունաւոր՛ հետեւեալ պատկերը:

Կրնա՞ս միացնել թուաբանական նոյն արդիւնքը ցոյց տուող գործողութիւնները:

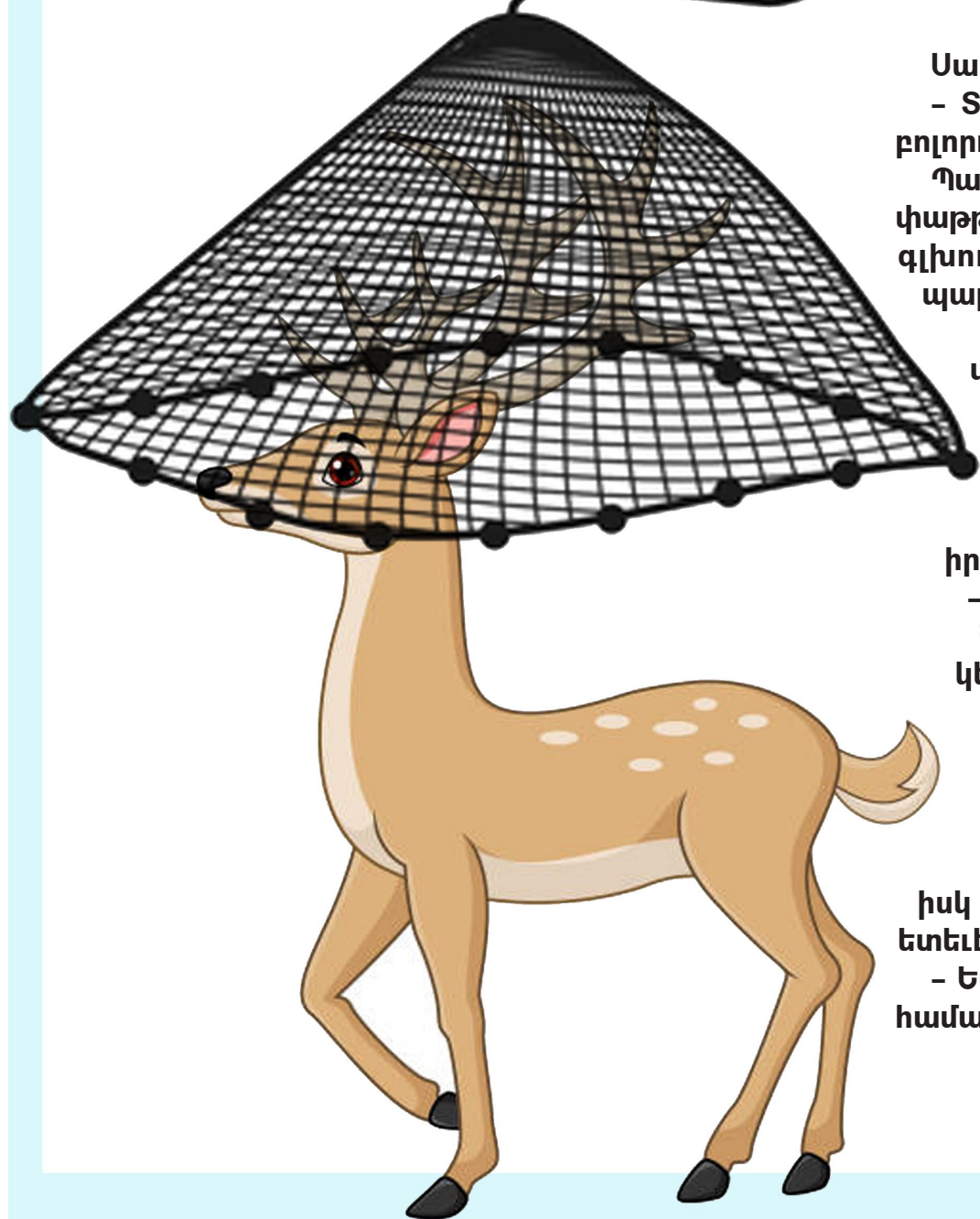
5+3=	8	=7-4
2+0=	____	=9-0
4+5=	____	=8-2
6-5=	____	=4+6
2+1=	____	=1+6
4+2=	____	=7-2
7+3=	____	=7-5
2+2=	____	=9-8
4+3=	____	=9-1
1+4=	____	=9-5

Գտի՛ր պահուած առարկաները:

ՈՐՍՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

ՐԱՖՖԻ

Սամուելին կը հետեւէր միայն իր գինակիցը՝ պատանի Յուսիկը:

- Տո՛ւր ինձի պարանը,- դարձաւ ան դէպի պատանին, թէ ոչ այս անիրաւը բոլորովին պիտի յոգնեցնէ գիս:

Պատանին տուաւ անոր երկար կաշիէ պարանը: Սամուել պարանին մէկ ծայրը փաթեց ձախ թելին, իսկ մնացեալը հաւաքեց աչ ձեռքին մէջ եւ նետեց եղջերուին գլխուն: Պարանը անցաւ բազմաճիւղ եղջիրներուն մէջէն եւ փաթթուեցաւ պարանոցին:

Հիմա ուժ պէտք էր կատաղի անասունը պրկուած պահելու: Սամուելի բազուկներուն մէջ բաւական ուժ կար զսպելու համար զայն: Ան իր պարանով այնպէս կաշկանդեց զօրաւոր անասունը, ինչպէս ճանճը կը կաշկանդուի սարդի ոստայնին մէջ:

Այդ միջոցին հասաւ պատանի Յուսիկը, որ կը պատրաստուէր իր նիզակը խրել վիրաւոր անասունին կողը, բայց Սամուել արգիլեց:

- Թող տո՛ւր,- ըսաւ,- ես զայն ողջ պէտք է տանիմ հօրս մօտ:

Հայրը տեսաւ եւ սիրտը անսահման ուրախութեամբ լեցուեցաւ: Իր մօտ կեցած էր պարսից Կարէն զօրապետը:

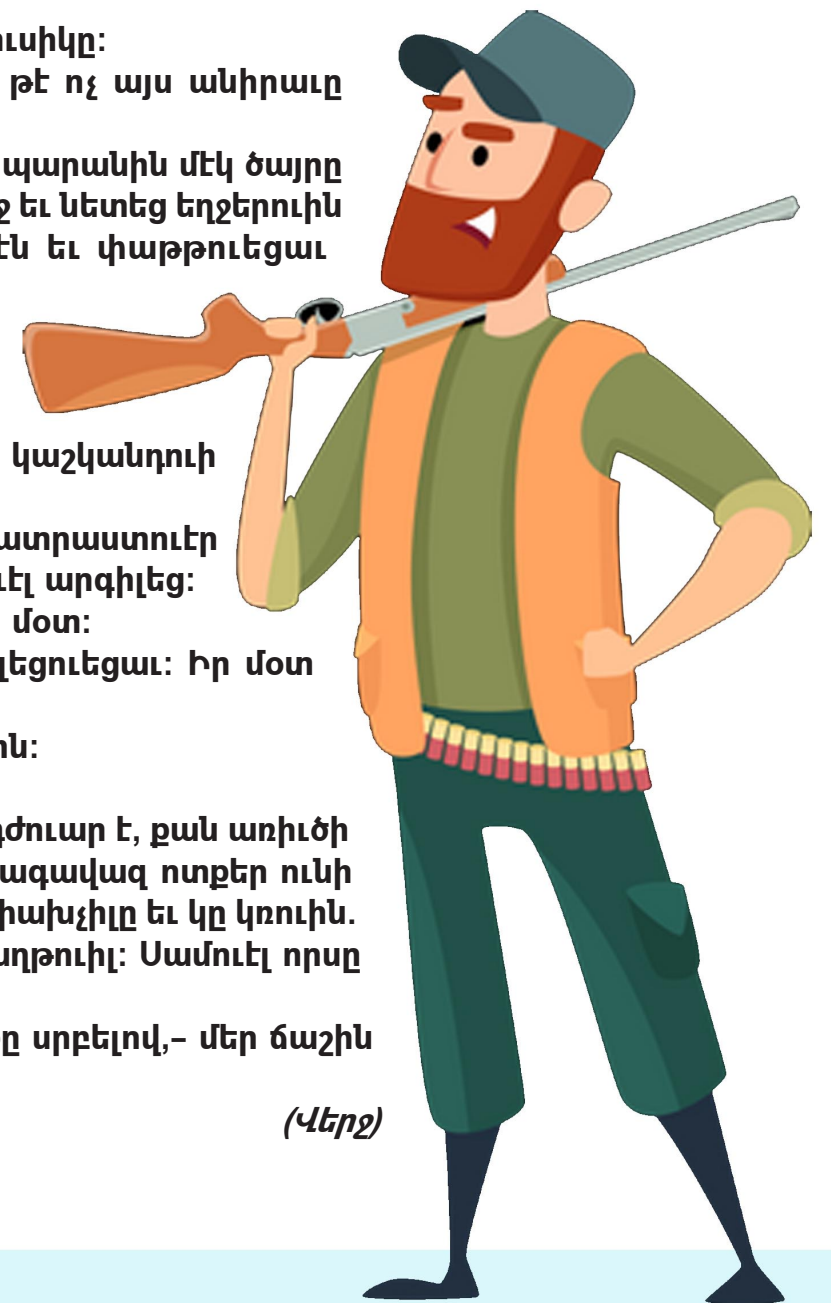
- Ինչպէ՛ս գտաք այս որսը,- հարցուց ան զօրապետին:

- Սքանչելի՛,- բացագանչեց ապշած պարսիկը:

- Գիտե՛ք, իշխան, եղջերուի որսորդութիւնը անելի դժուար է, քան առիւծի կամ վագրի որսորդութիւնը, որովհետեւ եղջերուն արագավազ ոտքեր ունի եւ կը փախչի: Առիւծը կամ վագրը ամօթ կը համարեն փախչիլը եւ կը կռուին.

իսկ կռուողին հետ դիրին է կռուիլ, կա՛մ յաղթել եւ կա՛մ յաղթուիլ: Սամուել որսը ետեւէն քաշելով մօտեցաւ հօրը:

- Ես իմ պարտքը վերջացուցի,- ըսաւ ան երեսին քրտինքը սրբելով,- մեր ճաշին համար այժմ բաւական խորոված միս ունինք:

(Վերջ)

ԽՆԴՈՒՔԻ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՕՐ ԿԱ՞Յ

Այո՛, խնդրքի միջազգային օր կայ, 1998 թուականին ի վեր: Ան ամեն Մայիս ամսուան առաջին Կիրակին կը տօնուի:

Այս գաղափարը ծագած է, Պոմպեյի մէջ, Մատան Քաթարիա բժիշկը ուսումնասիրութիւններն ետք, նշմարած է, որ ամենէն ուրախ հիւանդները ամենէն շուտ կը բուժուին: Այսպիսով, ան 1995 թուականին ի վեր կը սկսի սորվեցնել «առանց պատճառի» խնդրքի եզակի ձեւ մը: Քաթարիայի նպատակն է համաշխարհային խաղաղութեան հասնիլ խնդրքին միջոցաւ:

ԻՆՉՈ՞ՒՄ ՄՈՄԻՆ ԲՈՅԸ ԴԵՂԻՆ Է

Մոմին բոցը ունի տարբեր գոյներ, որոնք ըստ շերմաստիճանի կը փոխուին: Բոցին վարի բաժինը, որ կապոյտ կ'ըլլայ, կ'այրի մօտաւորապէս 1200 շերմաստիճան տաքութեամբ, մինչ անոր գազաթը դեղին կ'ըլլայ եւ կ'այրի միայն 700 շերմաստիճան տաքութեամբ:

